

VRELCI

Leto IV. — Št. 7 (39)

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI ROGAŠKA SLATINA

Julij 1976

Nova diagnostična oddelka v terapiji

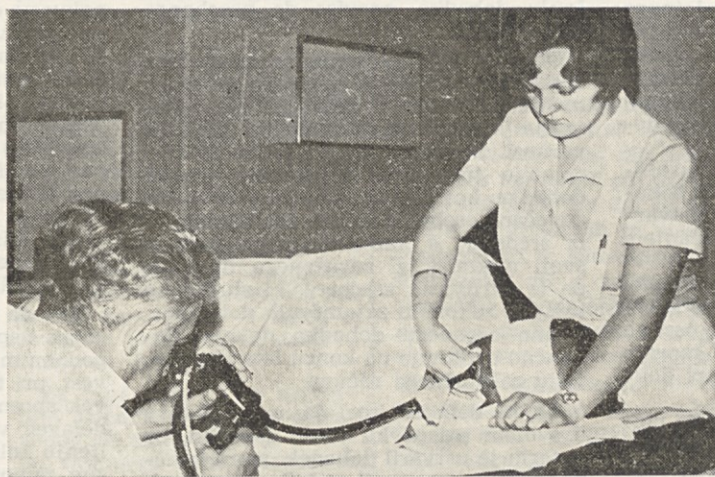
V predgovoru knjige o Zdravilišču Rogaska Slatina piše prof. dr. Satler, da je več kot 300-letna tradicija Zdravilišča Rogaska Slatina, predvsem pa njen razvoj po drugi svetovni vojni z dograditvijo novih objektov, ustvarilo naše najbolj znano in ugledno naravno zdravilišče. Visoko usposobljeno strokovno in upravno vodstvo je s svojimi široko nazorimi delovnimi koncepti zagotovilo Zdravilišču najvišji strokovni nivo in ga tako postavilo v isto raven s podobnimi drugimi svetovno znanimi zdravilišči. Sodobne metode zdravljenja in najmodernejša terapevtska oprema so pripomogli, da je zdravilišče v Rogaske Slatini doseglo stopnjo mednarodno priznanega naravnega zdravilišča za bolezni prebavil.

V zadnjih desetih letih se je Rogaska Slatina preusmerila iz navadnega zdravilišča, kjer so se zdravili bolniki predvsem zaradi naše priznane rogaške Donat vode, v Center za rehabilitacijo bolnikov z obolenji prebavil. Ta preusmeritev je zahtevala nove specializirane kadre, razen tega pa tudi nova diagnostična sredstva, saj prihajajo bolniki zelo često direktno iz kliničnih ustanov, kjer so bili operirani ali zdravljeni zaradi težjih prebavnih obolenj in je nadaljnje zdravljenje treba nenehno zasledovati. Iz naših področnih bolnic pa tudi iz inozemstva včasih dobimo le delno obdelane bolnike, katere je treba diagnostično obdelati do kraja. Zaradi tega je potreba pokazala, da je treba najprej nabaviti nov rentgen.

Naša nekdanja rentgenska aparatura ni več ustrezala

zahtevam podrobne diagnostike in se je zato naša uprava odločila za nabavo novega sodobnega rentgenskega aparata tvrdke Koch-Sterzel, ki je opremljen s televizijsko kamero. Delo s tem aparatom je izredno olajšano, saj ni potrebna popolna zatemnitev, žarčenje je malenkostno, tako da lahko bolnika brez vsake škode tudi dalj časa gledamo na zaslonu, ga slikamo, prav tako pa tudi zdravnik in rentgenski tehnik nista izpostavljena znatnemu žarčenju. Že prvi poizkusi so pokazali, da smo imeli srečno roko pri izbiri aparature. Naš nov rentgenski aparat daje iz-

Druga novina, ki smo jo morali uvesti, pa je endoskopija (endoscopein = gledati v notranjost) pri čemer mislimo na gastroskopijo (gastroscopein = gledati v notranjost želodca). Gastroskopija ni nov pojav. Prve gastroskope so izdelali v Evropi že leta 1928, vendar so bili ti gastroskopi togi in je bilo delo z njimi vse prej kot prijetno, za bolnika pa včasih tudi zelo nevarno. Šele po drugi svetovni vojni so začeli izdelovati pol gibljive gastroskope, s katerimi smo že lahko rutinsko gledali — vendar samo v želodec. Šele pred 15. leti pa so sestavili popolnoma gibljive gastro-

Profesor dr. Herbert Zaveršnik pri endoskopiji

vrstne slike, razen tega imamo na razpolago tudi avtomatično razvijalno napravo, ki rabi za razvijanje slik samo 2,8 min. Tudi prostori, v katerih je sedaj naša nova rentgenska aparatura, so sodobno opremljeni in dajejo prijeten vtis, tako tistemu, ki dela v tem delovnem prostoru, kakor tudi tistemu, ki se poslužuje naših rentgenskih storitev.

skope v katerih niso več leče, pač pa fina kot las tanka vlakna, ki prenašajo ne samo svetlobo, ampak tudi sliko. S takimi aparati je delo povsem nenevarno, za bolnika komaj neprijetno, vidljivost je izvrstna, ni nikakih slepih polj več in lahko pregledamo ves požiralnik, ves želodec in dvanajstnik prav tja do stopišča žolčnega izvoda.

Z novimi upogljivimi fibroskopi, je postala gastroskopija rutinski poseg, ki ga opravljajo dandanes že tudi po vseh perifernih bolnicah in ne moremo si predstavljati, da bi bila taka ustanova, kot je naša, t. j. Center za rehabilitacijo gastroenteroloških bolnikov, brez tega pripomočka. Rentgenski pregled požiralnika, želodca in dvanajstnika je sedaj postal odveč, saj nam nudi lahko le majhen del tega, kar danes vidimo z našimi gastroskopi. Skozi gastroskop lahko odvezamo tudi koščke tkiva za histološko preiskavo. Mnogo diagnoz, kot so to majhni polipi, vnetja želodčne sluznice, površinske razjede želodca, pa tudi začetne oblike raka, z rentgenom sploh ni bilo mogoče postaviti. Danes vse to lahko zlahka ugotovljamo in zaradi tega temu primerno tudi dovolj zgodaj in uspešno zdravimo. Pravilo naj bi bilo, da spada vsak bolnik, ki ima močnejše težave v zgornjem delu trebuha, na tako preiskavo, pa tudi pri manjših težavah, če te trajajo več kakor 6 tednov, ne bi smeli opustiti takega pregleda. S tem bi lahko rešili marsikatero življenje, kajti začetna oblika raka na želodcu je popolnoma ozdravljiva, če je pravočasno ugotovljena in takoj operirana.

11. junija smo odprli naš novi rentgenski oddelek in našo endoskopijo, kar pomeni velik praznik in dosežek ne samo za naše zdravstvo, ampak za celoten kolektiv Zdravilišča Rogaska Slatina.

Prof. dr. med. dr. sc.
Šef zdravnik

HERBERT ZAVERŠNIK

Družbeno ekonomski odnosi v združenem delu

V prejšnji številki našega glasila smo začeli predstavljati nekatere dele osnutka zakona o združenem delu. Tokrat bomo poskušali obrazložiti nekaj bistvenih značilnosti drugega dela, ki obravnava družbeno-ekonomske odnose delavcev v združenem delu, in to o odnosih pri pridobivanju dohodka, o odnosih v delitvi in razporejanju dohodka, o upravljanju družbenih sredstev ter o pravicah, obveznostih in odgovornosti organov družbenopolitičnih skupnosti pri pridobivanju, delitvi in razporejanju dohodka.

Delavec v združenem delu s sredstvi, ki so družbena lastnina uveljavlja pravico dela z družbenimi sredstvi kot svojo neodtujljivo pravico, da dela s temi sredstvi, da bi zadovolje-

val svoje osebne in družbene potrebe ter da bi kot svoboden in enakopraven z drugimi delavci v združenem delu upravljal svoje delo ter pogoje in rezultate svojega dela.

Zakon izhaja iz ustavnih načel in poudarja družbeni značaj dohodka, utemeljen z družbenim značajem dela in z družbenim značajem sredstev za proizvodnjo.

Celotna na novo ustvarjena vrednost je družbena lastnina (ne podjetniška, t. j. TOZD ali DO) in pri njeni delitvi sodelujejo vsi, ki so prispevali k njenemu ustvarjanju. Realizira se v socialističnih samoupravnih odnosih v denarni obliki v celoti kot dohodek temeljnih organizacij in se tako obvezno tudi izkazuje.

Delavci v temeljnih organi-

zacijah odločajo o celotnem dohodku, doseženem s skupnim delom v temeljni organizaciji in v vseh drugih oblikah združevanja dela in sredstev. V ustvarjenem dohodku temeljnih organizacij so vsebovani tudi rezultati dela delavcev, ki v delovni organizaciji opravljajo administrativno-strokovna, pomožna in tem podobna dela skupnega pomena za več temeljnih organizacij v sestavu delovne organizacije in so organizirani v eni ali več delovnih skupnostih.

V dohodku temeljnih organizacij s področja materialne proizvodnje se izražajo tudi rezultati dela delavcev s področja izobraževanja, znanosti, kulture, zdravstva, socialnega varstva in drugih družbenih dejavnosti. Zato pridobivajo

delavci v teh dejavnostih dohodek iz skupno ustvarjenega dohodka v materialni proizvodnji s svobodno menjavo dela glede na prispevek, ki ga dajo s svojim delom k ustvarjanju nove vrednosti v materialni proizvodnji in v skladu s samoupravno dogovorjenimi potrebami teh dejavnosti.

Osnutek zakona določa, da so pri uresničevanju pravice dela z družbenimi sredstvi delavci v združenem delu odgovorni drug drugim in socialistični samoupravni družbi za družbeno in ekonomsko smotrno uporabo teh sredstev in jih morajo kot materialno osnovo svojega in celotnega družbenega dela stalno obnavljati, povečevati in izboljševati, svoje delovne obveznosti vestno izpolnjevati ter skrbeti za stalno

Uravnilovka ponovno na prepihu

DELITEV OSEBNIH DOHODKOV V OSNUTKU ZAKONA O ZDRUŽENEM DELU

Osnutek povzema že doslej uveljavljeno načelo o socialističnem nagrajevanju s tem, ko določa, da je osebni dohodek delavca odvisen od rezultatov njegovega dela in od njegovega osebnega deleža, ki ga je dal k povečanju dohodka temeljne organizacije. Delitev je odvisna od rasti produktivnosti dela vsakega delavca pa tudi od celotnega družbenega dela. V delitvi mora biti tudi izraženo načelo solidarnosti predvsem z uporabljanjem sredstev skupne porabe, ko naj se upošteva socialne razmere delavcev z nižjimi osebnimi dohodki.

Bistven element pri delitvi je uspešnost gospodarjenja. Uspešnost se pokaže le z denarno vrednostjo novo ustvarjenega proizvoda oziroma s povečanjem dohodka.

Delavci s svojim samoupravnim aktom določajo osnove in merila po katerih bodo delili čisti dohodek na osebne dohodke in na sklade. Določiti morajo tudi skupne osnove in merila pri delitvi sredstev za osebne dohodke.

Sporazumno morajo biti določena merila tudi z drugimi sorodnimi proizvodnimi skupinami. Če ne sprejmejo osnov in meril, lahko intervenira družbeno politična skupnost zaradi kratenja samoupravnih pravic s tem, da lahko prejmejo delavci le zajamčena sredstva za osebne dohodke (ki pa so praviloma znatno nižji).

V zakonu so izrecno navedeni nekateri osnovni elementi, ki morajo biti izraženi v osnovah in merilih. To so predvsem dejavniki, od katerih je odvisna uspešnost in učinkovitost osebnega dela, odgovornost pri delu ter posebne delovne razmere, nato smotrno uporabljanje delovnih sredstev in predmetov dela, izraženo v prihrankih in materialu ali pogonski energiji ter slednjič učinkovito gospodarjenje z minulim delom.

Da bi zagotovili tudi posebno spodbudo za napore delavcev, da s svojo ustvarjalnostjo prispevajo k pospešenemu dvigu produktivnosti dela in s tem tudi k povečanju dohodka, je v zakonu izrecno določeno, da ima delavec, ki z inovacijo, racionalizacijo ali z drugo obliko ustvarjalnosti prispeva k povečanju dohodka, pravico do posebnega nadomestila.

Delavec, ki dela, ne more ostati brez osebnega dohodka. V posebnih primerih mu je zajamčen v višini, ki mu zagotavlja njegovo materialno in socialno varnost. S svojim aktom lahko delavci določijo tudi višje zajamčene osebne dohodke kot jih bo določal zakon. Ta povečani osebni dohodek izplačujejo le iz sredstev, s katerimi razpolagajo v svoji organizaciji združenega dela, ne pa iz združenih sredstev, ki služijo za kritje z zakonom zajamčenih dohodkov. Višino osebnega dohodka delavci dokončno ugotovijo na koncu leta ob sprejetju zaključnega računa.

Da bi delavec imel jasno predstavbo o svojem prispevku ter o osnovah, po katerih je ustvaril dohodek, mora končni obračun vsebovati podatke o osnovah in merilih, po katerih je ustvaril osebni dohodek, in prispevke iz njegovega dohodka za zadovoljevanje skupnih potreb, splošnih potreb in potreb za sredstva skupne porabe.

Povzetek vsega o delitvi osebnih dohodkov bi glasil, naj vsakdo prejema po svojem osebnem delovnem prispevku. Ob tem ne bo prostora za zagovornike raznih teorij, da so cene v trgovinah za vse enake, da imamo vsi enake želodce. Zagovorniki uravnilovke izhajajo predvsem iz vrst delomrznežev. Tovariš Stane Dolanc, sekretar Izvršnega komiteja predsedstva CK ZKJ, je kovinarskim delavcem v Novem Sadu med drugim dejal: »Pojave nedelavnosti, nedi-

scipline, lenuharjenja pri delu, pohajkovanje in podobnega vedenja je treba odprto žigosati in kritizirati. Takšno vedenje v odnosu do drugih udeležencev pri delu, ki vestno izvršujejo svoje delovne obveznosti, predstavlja odvzemanje dohodka tistim, ki ga ustvarjajo. To se ne nanaša samo na kolektive, ta pojav ne obstaja samo v tovarnah, temveč tudi v naši administraciji od občine do federacije, pa tudi v organizacijah zveze komunistov, v raznih strokovnih službah in drugje. Tudi zaposleni v družbenih in državnih službah veliko izostajajo z dela, zamujajo, neracionalno izkoriščajo delovni čas, njihov odnos do dela je neodgovoren, da ne govorim o tistih nesposobnejših, pogosto resnih birokratih, ki zaradi nemarnosti krajejo delovnim ljudem mnogo dragocenih ur in dnevov.

Seveda ne moremo pričakovati ustreznega uspeha v borbi proti lenuhom in podobnim, če samo apeliramo na zavest, pri tem čakamo, da se takšen človek spremeni in postane odgovoren sodelavec v procesu proizvodnje in življenju kolektiva. Sprejeti je treba ustrezne samoupravne ukrepe in zlasti dosledno uresničevati socialistično načelo nagrajevanja po delu.

Nagrajevanje ni povsod urejeno po izidih dela. Še vedno imamo primere uravnilovke, ki zožuje pobudo, destimulira dvig delovnih sposobnosti in ne daje spodbude za boljšo organizacijo dela in racionalno poslovanje.

Protagonisti uravnilovke so prav tisti delomrzneži ali demagogi, ki operirajo s priljubljeno tezo, da imajo vsi enake želodce in da bi morali zaradi tega imeti tudi enake plače. Dodal je misel, ki si jo velja zares zapomniti: »Imel bi prav, če bi imeli enak odnos do dela, enake roke in enako pamet.«

S6.

